

РЕДАКЦИОНА АДМИНИСТРАЦИЯ

на вестникъ

„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“

ул. „Царица Йоанна“ № 23

Телефонъ № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 ГОД.

КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РАМЪНИЯДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 458

Добричъ, вторникъ 27 май 1941 год.

Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ	{ 1 година	290 лв.
	{ 6 месеци	150 „
за България	{ 3 месеца	80 „

Годишенъ абонаментъ за чужбина . 500 „

ОБЯВЪ: официални по 2-50 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и вън-
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати спе-
циални условияДЪЛОТО ПО УБИЙСТВОТО НА
ИОРДАНЪ ЛЕФТЕРОВЪ

въ гр. Силистра

Разпитани 30 души свидетели

Силистра 26. (по телефона). За първи път днес Областниятъ съдъ започна своята редовна работа и на първи дневенъ редъ бѣ насрочено сензационното дѣло по убийството на адвоката Иорданъ Лефтеровъ отъ гр. Силистра.

Както е известно, миналата година, младиятъ студентъ Асенъ Петровъ, съ няколко револверни изтеча повали мъртъвъ Иорданъ Лефтеровъ въ къщата му. Следъ седемъ месеци следствие, той е изправенъ предъ съдебната скамейка и дѣлата на убийствата, вършени презъ време на черното робство, се излагатъ отъ страна на призвани свидетели, отъ които показания се вижда, че убийствата били явни предатели на българската кауза въ Силистра.

Заседанието бѣ открито отъ председателя на съда г. Абаджиевъ, съ членове г. г. Е. Димитровъ и Михайловъ. Прокуроръ — г. Чичоваровъ. На адвокатската скамейка, отъ страна на студента Асенъ Петровъ сѣ адвокатитъ: г. г. Христо Статевъ бившъ министъръ, Лазаръ Поповъ и Н. Минковъ, народни представители. Защитникъ на убийца Лефтеровъ е адвокатъ г. Пенчо Поповъ отъ гр. Русе.

Следъ като бѣха разпитани повече отъ тридесетъ души свидетели, председателятъ на съда даде думата на г. прокурора, който въ заключение на своя великолепенъ обвинителенъ актъ, поиска смекчающа вина обстоятелства по чл. 61 отъ Наказателния законъ.

Въ момента, когато телефонирамъ, дѣлото продължава.

Утре има думата защитата.

Превземането на о. Критъ е въпросъ на часове

Критъ — гробница на английската флота Първитъ германски парашутисти кацнали до самата резиденция на Кралъ Георги. Изявленията на едно видно германско лице за превземането на Критъ

Ню-Йоркъ 26. Коментаторътъ на „Нашъналъ Бродкястингъ Къмпани“ съобщава, че седемъ дневната геройска борба за о-въ Критъ продължава съ ожесточение. Германцитъ успѣли да станатъ вече пълни господари на западната частъ на острова, гдето се намира най-важното летище въ Малине.

Днесъ видно лице въ Берлинъ, говорейки предъ журналиститъ, е разкрило най-важнитъ причини за успѣшното провеждане на тази толкова рискована германска акция срещу о-въ Критъ. Между другото той е казалъ:

Близко две седмици преди започването на нападенията отъ страна на германскитъ самолети, островътъ билъ подложенъ на редовно и планомерно бомбарди-

ране. Пилотитъ и парашутиститъ предварително били запознати съ обектитъ, за които тѣ имали точни заповѣди да атакуватъ. Първитъ германски парашутисти сѣ слѣзали на около 100 метра до резиденцията на кралъ Георги. Кралътъ, обаче, успѣлъ да се измъкне и да избѣга.

Видното лице, което е казало горнитъ истини, заявило още, че морето около островъ Критъ представлявало истинска гробница на британската флота. Много кораби отъ различни голѣмини лежали наполовина потопени, или пъкъ опожарени край по-важнитъ заливи на острова, а много други били съвсемъ потънали. Много английски самолети сѣщо били свалени надъ острова.

Въ Критъ били разрушени почти всички стратегически мѣста, които станали вече неизползваеми отъ англичанитъ. Падането

на острова е въпросъ на часове. И веднажъ този островъ като премине въ германски ръце, пътя къмъ Суецъ на германската авиация остава съвсемъ откритъ и англичанитъ изгубватъ последната си опора въ тая частъ на Сръдиземно море.

Рузвелтъ ще произнесе своята речъ утре вечеръ

Вашингтонъ 26. Американскитъ политически сръди се питатъ какъвъ ще бжде отгласътъ на речта на председателя Рузвелтъ, която той трѣбва да произнесе утре. Нѣкои смѣтатъ, че той ще предложи използването на американската флота за конвойрането на корабитъ, или ще направи ново внушение относно осигуряването пренасянето на американскитъ доставки за Англия.

Вашингтонъ 26. Утре вечеръ председателя Рузвелтъ ще произнесе своята беседа „Край Огнито“, която ще бжде една отъ най-голѣмитъ речи на американския председател отъ войната насамъ.

Следъ бѣгството на грѣцкия кралъ

отъ Критъ, въ острова сѣ останали министритъ на вътрешнитъ работи, на труда и на войната. Френскитъ консулства ще напуснатъ Палестиня

Лондонъ 26. Тукъ се узнава, че следъ напускането на о-въ Критъ отъ страна на грѣцкия кралъ Георги, въ острова сѣ останали министритъ на вътрешнитъ работи, на труда и на войната.

Лондонъ 26. Тази вечеръ тукъ се узнава, че френскитъ консулства въ Палестиня били предупредени да напуснатъ страната най-късно до 28 май. Отъ друга страна, едно съобщение гласи, че английскитъ консулства щѣли да напуснатъ страната до сѣщата дата.

Алжесирасъ 26. Споредъ едно съобщение

Букурещъ 26. Всички пленници отъ бившата югославянска армия отъ румънски произходъ ще бждатъ освободени въ най-скоро време. Тѣзи дни се очаква пристигането на 3000 души пленници отъ румънски произходъ въ Турну Северинъ, които веднага ще бждатъ освободени.

Иракскитъ въздушни сили парализирали

всѣка една дейность отъ страна на англичанитъ

Иракскитъ войски, подкрепени отъ нередовнитъ войски и бедуини на-насятъ поражения следъ поражения на англичанитъ

Римъ 26. (Стефани) Съобщаватъ отъ Багдадъ, че военнитъ действия сѣ развиватъ редовно и въ полза на иракскитъ войски, които сѣ ефикасно подкрепени отъ недоволнитъ национални войски, съставени главно отъ бедуини отъ всички племена въ страната. Тѣзи бедуини смѣтатъ войната срещу Англия, като свещена война, следъ уве-

щанията на религиознитъ арабски вождове.

Нападенията на иракскитъ въздушни сили, срещу репрителскитъ пѣтни съобщения, разположени задъ фронта, прецили извънредно много за продоволстването на английскитъ войски, както и за дейността на английскитъ моторизирани отдѣления.

Особено интересно е

да се отбележи дейността на иракскитъ въздушни сили, които унищожавали английскитъ апарати и нанасяли голѣми щети върху важни военни съоръжения съ извънредно голѣма точностъ.

Възтанието на арабскитъ племена противъ англичанитъ се засилва въ всички крайща и всѣки день доброволци масово се нареждатъ до иракскитъ войски и упорито се биятъ съ англичанитъ. До днесъ не е отбелязана нито една английска победа, фактъ който много озадачава рѣководнитъ сръди въ Лондонъ.

Букурещъ 26. Днесъ въ присѣствието на м-ра на войната, много официални лица и германски военни въ Галацъ бѣ пустната втората румънска подводница.

ГОЛѢМО НАМАЛЕНИЕ ПО Б.Д.Ж.

за посетителитъ на Добришкия панаиръ

Добричко градско общинско управление съобщава, че по случай панаира, който ще се състои отъ 1 до 10 юний т. г. вкл. главната дирекция на железницитъ и пристанищата разреши съ писмо №III—213—68 отъ 22. V. т. г., посетителитъ да пътуватъ съ 50 на сто намаление по следнитъ линии:

Отъ 31 май до 10 юний т. г. вкл. гаритъ по линиитъ: Асеньово — Варна, Каспичанъ — Тодоръ Икономовъ, Йовково — Харманъ, Синдѣлъ — Долни Чифликъ, Тръмбешъ — Русе — Каспичанъ и Шуменъ — Сибово; ще издаватъ до гара До-

бричъ по единъ билетъ по ценитъ на редовната тарифа, който билетътъ ще важи и завръщане отъ 1 до 11 юний т. г. вкл., следъ като се завърти въ гара Добричъ безъ каквито и да било формалности.

ИВАНЪ КАРИДОВЪ, адвокатъ — ВАРНА

ОБЩЕСТВЕНИТЪ ГОРИ ВЪ ДОБРУДЖА

Единъ отъ най-щекотливите въпроси, разрешаването на който не търпи отлагане, е безспорно този за обществените гори (общински, училищни и църковни) въ южна Добруджа. На всички по-стари добруджанци е известно, че презъ 1904 и 1905 год. горските власти, по силата на чл. 3 отъ стария законъ за горитѣ, установиха и описаха на самото място по-върхността и границитѣ на общинските, училищни и църковни гори въ южна Добруджа, като съставиха за това надлежниятъ протоколи. Тѣзи протоколи, съгласно горепомѣнатия законенъ текстъ, имаха и иматъ сила на владетелни актове, установяващи по безспоренъ начинъ всички права върху общественитѣ гори на респективното село и градъ. По този начинъ, веднажъ за винаги бѣше узаконено владението на тѣзи гори, които само за гр. Добричъ и 46 села отъ новата Добришка околия възлизатъ на около 200,000 декара. Селата отъ бившата Добришка околия, които при окупацията на южна Добруджа отъ румънитѣ останаха въ България, напр. Бояна, Емирово, Чанларъ, Капуджи-махле, Ерменлий, Кара-Пунаръ, Семетъ и др. и до днесъ непрекъснато владѣятъ и стопанисватъ горитѣ си въз основа на помѣнатитѣ владетелни протоколи. Обаче, общественитѣ гори на населенитѣ мѣста въ южна Добруджа, които бѣха окупирани отъ Румъния, бѣха прогласени за държавни и стопанисвани като такива отъ румънската държава. Следъ реокупацията на Южна Добруджа, за обща изненада, общественитѣ гори не се върнаха веднага на населенитѣ мѣста, а започнаха да се стопанисватъ отъ нашата държава като държавни и по този начинъ новоосвободенитѣ добруджански общини бѣха ошетенѣ съ нѣколко десетки милиона лева. Напримѣръ, само Хасж-Кьоселерската селска община, презъ изтеклата зима е заплатила на държавата около 500,000 лв. за държавни горски марки. Отъ друга страна, направенитѣ постѣпки за връщането на тѣзи гори на старитѣ имъ законни стопани, още не сѣ дали положителни резултати. Това положение не търпи критика, нито отъ юридическо, нито отъ социално становище, ето защо считаме, че направената грѣшка ще трѣбва веднага да се поправи.

Преди всичко, окупацията и

реокупацията на южна Добруджа, отъ правно гледище, не създава никакви законни права и задължения, защото тази територия никога не е отстъпвана по реда, определенъ въ чл. 1 и 141 ал. 1 отъ Конституцията на българското царство. Договоритѣ отъ Букурещъ Ньой и Крайова иматъ само политическо, но не и правно значение, защото сѣ заключени отъ изпълнителната властъ и не сѣ били удобени отъ Велико народно събрание. При това положението неизбѣжно трѣбва да се признае, че Румънската държава, никога не е владѣла на законно основание територията на южна Добруджа, отъ което следва, че разпоредбитѣ на румънските власти, нѣматъ и не сѣ имали никаква юридическа стойностъ по нашитѣ закони. Ето защо, владетелнитѣ протоколи за общинските, училищни и църковни гори, съставени въз основа на чл. 3 отъ стария законъ за горитѣ, представляватъ и сега пълно доказателство за тѣхната принадлежностъ къмъ респективнитѣ населени мѣста и държавата, туряйки рѣка на тѣзи гори е извършила единъ противоправенъ актъ. Ние не се съмняваме, обаче, че държавната властъ, като синонимъ на върховна справедливостъ, ще направи нужния корективъ въ това отношение въ най-скоро време.

И въ социално отношение завладѣването на тѣзи гори отъ държавата е също неоправдано. Известно е, че при реокупацията общинитѣ въ южна Добруджа бѣха заварени въ такова бедствено състояние, че самата държава се видѣ принудена да ги подпомогне всестранно, даже и парично, за да могатъ да стѣпятъ на краката си. Въ това отношение се положиха похвални усилия, но все още трѣбва дългогодишенъ упоритъ трудъ и постоянство, за да настѣпи едно сравнително изравняване. Една територия, която цѣли 27 години е била систематически ограбвана, не може лесно да догони нивото на тѣзи, които сѣ били на свобода. Преди всичко за това сѣ нужни приходи, нужни сѣ пари. За нещастие именно тукъ държавата е постѣпила неправилно като е турила рѣка на общественитѣ гори и съ това е отнела единъ отъ най-важнитѣ приходи на общинитѣ, защото тарифната стойностъ на горскитѣ материали вмѣсто до отиде

въ каситѣ на общинитѣ, за да послужи за стопанския имъ и културенъ възходъ, отива въ касата на държавата. Върхунитѣ отъ 15 на сто върху тарифната стойностъ отъ държ. гори за общинитѣ, както и върхунитѣ 15 на сто за фондъ „Културни мѣроприятия“ и 5 на сто за фондъ „Персонални добавки“, които общинитѣ събиратъ върху тарифната стойностъ на материалитѣ отъ общественитѣ гори въ полза на държавата, нѣматъ особено значение, защото сѣ върхунитѣ и се събиратъ пакъ за смѣтка на населението. Важна е тарифната стойностъ, която за добруджанскитѣ обществени гори възлиза на нѣколко десетки милиона лева. Тѣзи пари трѣбва да влѣзатъ въ каситѣ на Добруджанскитѣ общини, защото сѣ тѣхни и защото имъ сѣ необходими повече отъ всѣкога.

Най-после добруджанецитѣ, който се цената на хиляди скъпи жертви достойно устоя срещу пристѣпнитѣ на ромънизацията, не може и не бива да бжде поставенъ при по-лоши условия отъ своя братъ, живѣлъ на свобода. Впрочемъ, споредъ последнитѣ сведения, съ които разполагаме, нѣкои отъ горските власти въ южна Добруджа вече събиратъ данни за общественитѣ гори, което е едно указание, че този въпросъ скоро ще бжде уреденъ въ благоприятенъ смислъ за общинитѣ и населенитѣ мѣста въ тѣхъ.

Явява се обаче още единъ въпросъ: Границитѣ на общественитѣ гори, отъ 1914 год. до днесъ сѣ претърпѣли доста измѣнения, а старитѣ имъ граници много трудно могатъ да се възстановятъ безъ надлежнитѣ владетелни протоколи, които въ по-големата си частъ сѣ изгубени или унищожени. Ние обаче, по една случайностъ разполагаме съ известни сведения и на драго сърдце ще ги дадемъ на разположение на заинтересованитѣ общини.

Продава се 1 магазинъ за зърнени храни ул. 102 № 1. СПРАВКА: Армeнското кафе-не. До градската електрическа кухня. 3-3

Граждани!
не обсъждайте военни въпроси.

Англия нѣма право да говори за хуманностъ

Мадритъ 26. в. „АВС“, критикувайки постѣпката на Лордъ Халифаксъ, който отхвърли плана на бившия американски президентъ Хуверъ относно подпомагането на населението въ окупираниѣ страни съ хранителни продукти, пише: тази постѣпка на Лордъ Халифаксъ отнема правото на Англия да говори за хуманностъ. Следъ като Германия изказа съгласието си продуктитѣ да бждатъ разпредѣляни между населението дори отъ самитѣ представители на американския червенъ кръстъ, нищо не оправдава поведението на Англия по този въпросъ. Въпрѣки, че Германия не е задължена да изхранва населението на страни

който правителства по нѣтъ на войната да уцѣлятъ германския Райхъ, германскитѣ власти дѣлѣха своитѣ храна съ нещастното население и така на дѣло доказаха своята хуманностъ. Както маршалъ Петенъ, така и адмиралъ Дарланъ станаха изразители на благодарностъ на френското население отъ човѣчното дѣложане на Германия, осждайки съ най-остри думи безподобната жестокостъ на Англия въ отношение на своя бившъ съюзникъ. Нека лондонскитѣ уравници знаятъ, завършва германскиятъ вестникъ, че народитѣ дълго помнятъ, както доброто така и злото.

ВЪ УРАГВАЙ СЕ ВЪЗМУЩАВАТЪ отъ методитѣ на Англия

Берлинъ 26. Тукъ се узнава, че въ Урагвай напоследъкъ се е създадо гольмо брожение срещу английскитѣ шикани и методи на борба. Така напримѣръ, известно е, че на времето голѣмитѣ заводи „Рио Негро“ бѣха поржчали за своитѣ нужди въ Германия турбини, които не само че отдавна сѣ готови, но своевременно бѣха и платени. Англия обаче, отказа да пропусне транспорта и по този начинъ заводитѣ които трѣбва да снабдятъ страната съ

електрическа енергия се намиратъ въ застои. Държането на Англия се обяснява съ обстоятелството че при даването на тази поржчка, много английски фирми се стрѣмѣха тѣ да получатъ, но директора на урагвайскитѣ заводи тогава публично заяви че споредъ неговитѣ констатации, нито английската, нито американската индустрия сѣ въ положение да дадатъ гаранции за прецизно изпълнение на въпросната поржчка.

НОВО! НОВО! НОВО!

Съобщавамъ на гражданството, че поради изселване премѣстихъ магазина и трикотажната работилница „ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“ отъ гр. Габрово въ градъ Добричъ на ул. „ЦАРИЦА ИОАННА“ № 1 въ зданието на Илия Пѣвевъ.

Изработвамъ всички видове трикотажъ. Приематъ се поржчки. Специаленъ отдѣлъ санаториумъ за болни чорапи (изкърпване и репризиране) ловене бримки и подшиване на разни видове копиренъ трикотажъ на специални машини.

Търговия съ разни видове вълненъ и памученъ трикотажъ вълнени прежди, галантерия и др.

„ЗЛАТНА ДОБРУДЖА“
Иванка Кр. Николчева

231 — 5 — 4

РАТНИЦИ! Запишете се членъ въ юношеското д-во „Добруджански юнакъ“

ОТЪ ШИПЪ ПРЕЗЪ ИСТОРИЧЕСКИЯ КРИВОЛАКЪ ДО ГЕВГЕЛИЯ

По течението на Вардара между цѣфналитѣ маковни ниви и черничевѣ градинни
(П Ж Т Н И Б Е Л Е Ж К И)

Гевгелия, 26 май

Криволакъ заема бележито мѣсто въ нашата най-нова военна история. Разказитѣ на участницитѣ въ боеветѣ при Криволакъ всѣкога сѣ разпалвали любопитството ми да видя това историческо мѣсто. Потегляме отъ революционното огнище на Македония, роднитѣ градъ на Тодоръ Александровъ, Тодоръ Лазаровъ, Мише Развигоровъ, Ефремъ Чучковъ и Иванъ Михайловъ, последниятъ рѣководител на македонската освободителна борба. Слънцето е задъ облацитѣ и прави усилия да облѣче

свѣжата пролѣтна природа край чупкитѣ на Брѣгалница, съ топлинѣ си лѣчи. Още не откъсналъ погледъ отъ камениститѣ възвишения, межлу които се гуши Шипъ и Ново село, колата бързо ни понася презъ остро пресечени мѣстности, по които шосето прави доста завои. Отъ двѣтѣ страни на пътя ни леко се клатушкатъ кѣдренитѣ на невисоки дѣбови храсти, изподъ които се подаватъ огнени главички на цѣфнали божури.

Ето ни на самитѣ Криволашки позиции. Предъ насъ се открива широкъ обзоръ и пресечената

мѣстностъ се вижда като на дланъ. Мѣсто само за боеве, забелязва капитанъ Бояджиевъ. Тукъ презъ миналата война, легендарниятъ нашъ полководецъ полковникъ Борисъ Дранговъ, съ своитѣ юнаци отъ пети македонски полкъ, прѣвъ е срещналъ французитѣ, които поставя въ бѣгство. Макаръ и четвѣртъ вѣкъ да е изтекълъ, още личатъ следи отъ окопи. Намираме и останки отъ български бойни материали. На Криволакъ паднаха много свидни български синове, дошли да дадатъ живота си за свободата на своитѣ поробени брати. Чувство на благоговейна почитъ ни обзема и колѣнетѣ неволно се прегъватъ. Капитантъ тихо промѣлява: „трѣпки ме побиватъ. Това е свѣтилище, трѣбва да се преклонимъ“. Тѣзи мѣста сѣ осяени съ труповетѣ на най-доблестнитѣ българци, по които не личатъ ржкотворни паметници. Кръстоветѣ сѣ порутени отъ по-

робителитѣ. Но природата е обкичила безкрѣстнитѣ гробове на българскитѣ герои съ свежа зеленина и чудно хубави божури, които пламтятъ въ пурпура. Скоро нашиятъ погледъ се привлече отъ следитѣ на боя, които е станалъ между германскитѣ бронирани сили и сърбитѣ. Пролічава, че сърбитѣ сѣ били хвърлени въ панически бѣгъ къмъ долините на Вардара, където капитулира Овчеполската имъ армия. По следитѣ на сражения противникъ и ние се движимъ. Отъ полесражението до гара Криволакъ нѣтъ води презъ пустѣещи мѣста, по които почти не се вижда обработваема земя. Селото Криволакъ е населено съ преселници сърби. Този важенъ пунктъ сърбитѣ сѣ желяели да направятъ крепостъ на сърбизма. Запитваме селянитѣ за националната имъ принадлежностъ. Отговарятъ:—Досега сме били сърби, отъ сега ще станемъ българци, ние сме отъ Мѣс-

ковско“.

При с. Вардарски чифликъ преминаваме Вардара. Мостътъ е бѣлъ разрушенъ отъ бѣганитѣ сърби, но германскитѣ пионери веднажъ го възстановили. Тукъ мѣстността е много живописна. Отъ двѣтѣ страни на Вардара върбитѣ нависнатѣ клонки. Сладкопояни слави пригласятъ на вѣковната пѣсенъ на Вардара. Бѣлитѣ и моравитѣ цѣфтове на маковитѣ ниви крисятъ широкото поле и говорятъ за разнообразнитѣ земеделски култури, които виреятъ въ Вардарската долина. Отсреща е китно село Пепелище, отъ около 5 км. кѣнци, половината отъ които на преселницитѣ сърби.

Влизаме въ Неготинъ, едно отъ българско селище. Въ него имало само тридесетина сръбски чиновнически семейства. Неготинъ се слави съ своето хубаво вино. Ето ги и лозята, китно наредени и грижливо обработени отъ

ПОКЛОНЪ ПРЕДЪ СВЪТЛАТА ПАМЕТЪ НА СВ. СВ. КИРИЛЪ И МЕТОДИЙ

Въ гр. Добричъ

Никога улицитъ на Добричъ не сж побирали толкова народъ и толкова ентузиазирани хора, колкото въ деня на равнопосолитъ Кирилъ и Методий. Като че ли потъпканата радостъ презъ течение на три десетилѣтия, изблизна изведнъжъ и като мощна стихия се разнесе отъ единия до другия край на града. Още отъ рано сутринта гражданитъ се отправиха къмъ катедралната църква. Къмъ 9 часа дворотъ на църквата бѣше препълненъ: тукъ бѣха войсковитѣ части, учащитъ отъ всички училища, запасното войнство и родолюбивитъ организации, всички заели своитѣ мѣста по единъ абсолютенъ редъ, лично ръководенъ отъ полицейския комендантъ г. Касаровъ. Следъ литургията въ църквата многохилядното шествие се отправи къмъ мѣстността Гази Баба. Шествието мина по улица „25 септември“, „Царъ Борисъ III“ и по улица № 34 зави къмъ мѣстността Гази Баба — Всички учреждения, магазини и къщи бѣха обкичени съ знамена и потънали въ цвѣта и зеленина.

Въ Гази-Баба

Въ нарочно построения аналой въ Гази Баба литургията започна, преди да се види края на хиледното шествие, което като буенъ потокъ прииждаше отъ града. Двата склона бѣха почернели отъ народъ. При аналоя сж официалнитѣ лица и много гости отъ Варна, други градове и представители на близкитѣ села. Най-трогателната картина, обаче, представляваше безконечната редица отъ селяни, съ своитѣ пѣстри носии, дошли съ фенерчетата си да взематъ свещения огънь. Задъ и около тѣхъ сж строени въ стройни редици войници, учащитъ и родолюбивитъ организации, народъ — многохиляденъ народъ, море отъ хора, всички съ пламнали, отъ възторгъ погледи и сияещи лица отъ величието на деня. Следъ службата се качи на трибуната училищния инспекторъ г. Деневъ и говори за двамата солунски братя — за тѣхното безсмъртно дѣло, за тѣхния подвигъ, за величието на България. Огненитѣ слова на възновения ораторъ раздвижиха народа и много очи се насълзиха. „Да бѣде вѣчна паметъта на първоучителитъ“ — последнитѣ му думи се изгубиха въ стихията на мощното ура и нестихващитъ ржкоплѣскания.

Последваха декламации. Ученичката Севдалина Минчева декламира „Българска речъ“ отъ К. Христовъ, уката Лилия Бейнова „Охридското езеро“, у-кътъ Дим. К. Кънчевъ — „На Шаръ“ отъ Ив. Вазовъ и у-кътъ Дим. Михайловъ — „Кирилъ и Методий при папа Адрианъ II“ отъ Дерижанъ.

Смѣсениятъ хоръ подъ диригентството на г. Ат. Бъчваровъ непрекъснато пѣше.

Свещениятъ огънь

Въ 11:50 настъпи най-тържественния моментъ: следъ като началникътъ на гарнизона, придруженъ отъ всички официални лица поздравиха учащитъ, войничитъ и родолюбивитъ организации, изпращанъ на всѣка крачка съ мощно ура, срѣдъ хиледното мнозинство се зададе автомобилътъ съ бранничитъ носещи свещения огънь. Ново мощно и нестихващо ура залъ двата хѣлма и се понесе по далечнитѣ поля на освободена Добруджа.

Всички погледи сж насочени къмъ тия, които минали презъ китинитъ равнини на Добруджа, носѣха свещения огънь на славнитѣ български царе. Музиката на Шуменската мъжка гимназия непрекъснато свири, хиледи шапки и кърпи се развѣватъ и мощното българско ура не стихва. Инспекторътъ отъ министерството на просвѣтата, г. Жабински, единъ воененъ и 12 бранници, представители на всички срѣдни учебни заведения, пристѣпватъ срѣдъ ликовашитѣ и предаватъ свещения огънь на началника на гарнизона. Любимиятъ отъ всички полковникъ, поема съ треперяща отъ възлнение ржка свещения огънь, устнитъ му мълвятъ — бурята отъ ура и ржкоплѣскания задушаватъ всѣка дума и речъ — и го предава на околийския управителъ, г. Балева, който следъ кратка речъ го предава на кмета г. Черкезовъ. Съ видимо възлнение той го предава на архиерейския намѣстникъ, отецъ Стефанъ. Размѣненитѣ слова при предаването ставатъ достойни само на най-близко стоящитѣ, но и тѣ сж силно развълнувани — моментътъ е величественъ, неописуемъ. Пламва приготвената клада. Свещениятъ огънь на непобедимиятъ български духъ изжива огнени езици къмъ синитѣ лазури на добруджанското небе, сякашъ литналъ да търси духа на Аспаруха, за да му нашепне радостъта на освободенитѣ добруджанци.

Тържеството на смѣс. гимназия „Царъ Борисъ III“

До пламналата клада, запалена отъ свещения огънь, предъ очитъ на хилядитѣ празнуващи се разви и покъртителното тържество по предаването на знамето на мѣстната Смѣсена гимназия отъ ученицитъ осмокласници на ученицитъ седмокласници. Златната, добруджанска учаща се младежъ, преминала съ достоинство и рѣдкѣтъ стоицизмъ изпитнитъ на тежкото робство, за пръвъ пътъ даде своя възторженъ избликъ на неописуема радостъ. Знаменосецътъ осмокласникъ Василь Петровъ Великовъ, придруженъ отъ своитѣ асистенти и асистентки заема своето мѣсто. Срещу тѣхъ се нареждатъ седмокласничитъ. Тежкото копирено знаме се наклонява и знаменосецътъ го предава на седмокласника Манолъ Илиевъ съ една трогателна речъ, която разплаква не само щастливитъ отъ първото голѣмо събитие за гимназията, но и всички присѣстващи. Тѣ колѣничатъ. Свалятъ ржкавицитѣ си, цѣлуватъ свещеното знаме и си даватъ скѣпъ обетъ: — приематъ знамето на гимназията и тържествено обещаваатъ, че ще го пазятъ като светиня. Абитюриентътъ Димитъръ Георгиевъ Димитровъ отъ името на абитюриентитъ произнася пламенна речъ. Очитъ на всички сж просълзени, Директорътъ на гимназията, пристѣпва развълнуванъ и цѣлува по редъ своитѣ ученици отъ последния класъ, следъ него класничитъ наставникъ, едва задържащъ слзитѣ си, върши сжщото. Осмокласничитъ се обръщатъ и заминаватъ — изплънили единъ свещенъ актъ, доволни че изкачали този върховенъ моментъ на всеобща радостъ подъ свободното небе на Добруджа.

Царскиятъ воененъ симфониченъ оркестъръ

Малко преди това, на гарата — друго тържество: представители на общогражданския комитетъ, на д-ството „Майчина грижа“ и др. на чело съ помощникъ кмета г. Ив. Захариевъ посрещнаха тържествено Царския воененъ симфониченъ оркестъръ, който последванъ отъ други стотици граждани дойде на тържествата въ Гази Баба посрещнатъ съ възторжено ура и ржкоплѣскания.

Царскиятъ даръ

Вечерта въ 8:5 ч. браницитъ носещи свещения огънь се върнаха отъ гр. Балчикъ и преда-

доха въ общината царския даръ — едно хубаво кандило, запалено отъ свещения огънь който вѣчъно ще гори въ Общината. На кандилото сж изрѣзани следнитѣ думи: „Въ даръ на гр. Добричъ отъ Царя на Българитъ“. Вечерта ученичкитъ и ученицитъ отъ мѣстната гимназия заедно съ гоститѣ ученици и ученички отъ Варненската и Шуменската гимназии, на чело съ музиката на Варненската девическа гимназия и на шуменската мъжка гимназия устроиха великолепно факелно шествие.

Въ гр. Балчикъ

Празникътъ на св. св. братя Кирилъ и Методий за пръвъ пътъ се празнува така внушително и при такова голѣмо стечение на граждани и селяни отъ околнитѣ села и гости отъ Варна. На площада предъ общинското управление се издигна нароченъ аналой разкошно украсенъ съ зеленина и знамена, надъ който се издигаха величественния надписъ „21 септември“ — денътъ на освобождението на града. До аналоя бѣ приготвена клада, която ще бѣде запалена отъ свещения огънь. Следъ литургията въ черквата, народътъ на чело съ официалнитѣ лица, учащитъ и родолюбивитъ организации слѣзеха на площада, кждето се отслужи молебенъ, следъ който говори училищния инспекторъ г. Борисъ Яневъ. Съ хубави трогателни думи той описа дейността на равнопосолитѣ и тѣхната залуга не само къмъ българитъ, но и за цѣлото славянство.

Въ разгара на тържеството, точно въ 2 часа пристѣгнаха браничитъ носещи свещения огънь тържествено посрещнати съ музика, ура и нестихващи ржкоплѣскания. Свещения огънь бѣ предаденъ на кмета на града г. Дим. Желевъ, който произнесе възхвалено слово за значението му и величието на деня. Следъ това, пакъ по единъ много тържественъ начинъ, свещения огънь се пренесе въ църквата, кждето бѣ оставенъ и отъ кждето до кждо народътъ въ безконечна върволица палеше кандило следъ кандило.

Следъ обѣдъ стана по тържественъ начинъ откриването на сбора. Тукъ бѣха се стелки съ хиляди граждани и селяни и начело съ духовата музика на Варненската мъжка гимназия веселбата и игритѣ продължиха до кждо.

Въ с. Карапелитъ

На 23 т. м. за втори пътъ следъ безкръвното освобождение, карапелитчани, коначени и останалитѣ осемъ влизащи въ района на Карапелитската община села, посрещнаха въ селото Карапелитъ родна войска. Отмахнали вече отъ плещитѣ си тежастъта на робскитѣ вериги, въ жестоката неправда отъ Нѣой, тѣ се изправиха смѣло предъ новата национална задача — обединението на всички българи въ етнографическитѣ ни и исторически граници.

Заживѣли вече съ тия хубави перспективи и подъ грижитѣ на настоящето ни радостно ежедневие, подготвяйки се да празнуватъ денътъ на Кирила и Методия, решаха да си възобновятъ и споменитъ за падналитѣ юнаци за свободата на родната земя. Уважавайки особено силно паметъта на падналитѣ конници отъ Бѣлия ескадронъ на чутовния полковдецъ, генералъ Колевъ, тѣ помолиха г-нъ началника на добришкия гарнизонъ да имъ изпрати войскава часть, която да подпомогне тѣхнитѣ скромни възможности и желание за отдаване почитъ на героитѣ-свѣтци. Тѣ изхождаха отъ съображението, че само въ зачитането паметъта на творцитѣ на славното минало на единъ народъ се крие залогътъ за свѣтлото му бъдеще.

Вечерта се произведе заръ съ церемонии, следъ която свещеникъ Йордановъ и ротния командиръ, произнесоха хубави патриотични слова. На следващия денъ, следъ църковната служба, се отслужи молебенъ на специално приготвенъ съ зеленина аналой, като въ богослужението взе участие и гражданския хоръ. Срѣдния директоръ, г. Краевъ, въ възторжената си речъ обрисова дѣлото на Кирила и Методия, а следъ това ученицитъ отъ основното училище и прогимназията, заедно съ дечицата отъ детския центъръ изнесоха отълично подготвено литературно и музикално утро. Скромнитѣ народни учители, окрили съ невидимитѣ крила на идеализма, работили безъ почивка, сж могли само за нѣколко месеца да подготвятъ нашитѣ мили рожби да изнесатъ толкова добре родната ни стихотворна речъ.

Следъ обѣдъ, въ 3 часа, бѣ отдадена почитъ на ония герои отъ Бѣлия ескадронъ, които пренасяйки се въ жертва предъ

(Следва на 4-та стр.)

дололюбивитъ негодинци. Населението има тежки спомени отъ сръбското владичество. Но и въ последнитѣ дни, като властници, сърбитъ сж му причинили жестоки оскорбления. Тукъ е станувала голѣма часть отъ сръбската армия и мнозина отъ сръбскитѣ войници сж се отдали на безчинства, като си позволили дори да се гаврятъ съ честъта и на невръстни момичета.

Все край широко разлѣтия Вардаръ шосето се спуска надолу къмъ Гевгелия. Въ страни, по нивята, орачи порятъ плодородната македонска земя, за да я засѣятъ съ кжди пролѣтни култури. Скоро се показва предъ насъ едно отъ най-живописнитѣ кѣтчета на Вардара — Демиръ Капия. Преди да стигнемъ до нея ние спираме въ лѣтния дворецъ на бившия кралъ Александъръ. Това е по-скоро единъ богатъ чифликъ, който обръща 33 хиляди декари отработена земя, иззета отъ населението въ този край. Грамадната

модерна изба говори за многото лозя, които кражатъ двореца. Отгледанъ е билъ и породистъ едъръ добитѣкъ. Отъ всичко явствува, че това пространно мѣсто, застъ съ различни култури, е било източникъ на доходи за кралския дворецъ. Неизвѣстно защо двореца е билъ опредѣленъ за помалкия братъ на злополучния кралъ Петъръ II. Този князь, който е на 14 години, не е посетилъ нитѣ веднѣжъ собствения си имотъ. Кралъ Александъръ е билъ само веднѣжъ, а кралица Мария е престояла само петъ часа. Ржководителътъ на имението, единъ фанатикъ сърбинъ, който и сега когато е речъ за Македония, употребява измисленото отъ сърбитѣ понятие „Южна Сърбия“, ни разказа, че къмъ този имотъ се числѣла и една планина отъ 80 хиляди декара, която ужъ била подарена отъ нѣкакъвъ бей. Интересно е, че турчинътъ една седмица следъ „подарѣка“ заминалъ безпричинно за Турция и не се върналъ вече.

Наблизо до кралския дворецъ се открива великолепенъ изгледъ, нареченъ „Демиръ Капия“. Само на нѣколко стотинѣ метра отъ тукъ се възправятъ две интересни скалисти възвишения, презъ които буйно се провира Вардаръ и прави твърде живописна цѣлата мѣстность. Точно тукъ минава шосето презъ тунелъ, който сърбитѣ сж се опитали да задрѣятъ съ взривъ. Малко въ лѣво, подъ самия навесъ на скалата, минава желѣзницата. Току-що излизаме отъ тунела и въ лѣво съзираме малка бистра рѣчица, която е прорѣзала стръмнитѣ скали и е изваяла едно твърде занимливо за око ждрело. Летимъ надолу. Пѣтя ни се провира презъ черничевитѣ градини и макови ниви, съ каквито е осяано богатото Гевгелийско поле. Ето Гевгелия — малкъ градецъ, но още съ влизането въ него ще останете съ впечатление, че населението има усетъ къмъ културни проявления. Никжде въ малкитѣ

градове не забелязахъ планоностроителство. Гевгелия, обаче, се пресича отъ широка правилна улица, край която сж застроени сгради по планъ. Гевгелия е населенъ само съ българи. Този градъ и презъ турско време и презъ новото робство води героични борби срещу турското робство и срещу пристѣпнитъ на чуждата пропаганда. Тая борба е калила населението и го е възпитала въ здравъ български духъ. Дейността на извѣстнитѣ войводи: Коста Попето, Иванчо Карасулията, Апостолъ Ениджовардарскотъ слънце, Аргиръ Манасиевъ, Стоянъ Мандаловъ и др. е оставила трайни спомени въ гевгеличани. Сърбитѣ положили много усилия, за да превиятъ волята на тия корави българи, но не успѣха. Гевгелийско даде свидни жертви и въ най-новата борба. Ще споменемъ само за мъченическата смъртъ на гимназиста Трайко Поповъ, отъ с. Дявото, който заедно съ баща си бѣха хвърлени въ една варница и

тамъ намѣриха своята трагична смъртъ. Тѣ бѣха обвинени като дейни сътрудници на В.М.Р.О.

Когато сърбитѣ избѣгли, властта се поела отъ нѣколко будни българи, които сж били презъ време на робството многократно малтретирани и затваряни въ затворитѣ. Тѣ веднага организирали мѣстна милиция отъ по-бойкитѣ момчета. Гевгеличани очаквали германцитѣ да дойдатъ отъ една посока, обаче, тѣ се появили отъ къмъ гръцката граница. Появата на войскитѣ отъ тамъ, която тѣ не могли да разпознаятъ, ги изненадало, поради което решили да се противопоставятъ. Завързало се сражение, въ което паднало убито едно момче отъ с. Сехово, което служило за водачъ на германскитѣ предни войсковы части. Чакъ тогава гевгеличани разбрали, че сж въ грѣшка и се присѣдинили къмъ германцитѣ, на които, при влизането имъ въ Гевгели, е билъ указанъ топѣлъ и много радуженъ братски приемъ.

СТРАХИЛЪ ТОПЧКОВЪ Г

Поклонъ предъ свѣтлата паметъ на св. св. Кирилъ и Методий

(Продължение отъ 3-та страница)

отечествения олтаръ, чрезъ своя подвигъ записаха безсмъртието си. Положени бѣха вѣнци отъ училищата, читалището, кооперацията, другарата и спортния клубъ „Генералъ Колевъ“. Следъ едноминутно мълчание хорътъ изпѣ покойници. Грамадното мнозинство бѣ колѣничило. Началника на станцията, г-нъ Петъръ Цанковъ, застаналъ предъ памятна плоча на поручикъ Гешановъ и кръста на братската могила, издекламира презъ съзвѣзди „Покойници“, а следъ това съ силни изрази посочи това нѣвгашно бойно поле, което ще служи като внушителенъ примѣръ на подрастващото поколение, какво може да постигне храбрата ни войска, командувана отъ волеви началникъ. Особено трогателно бѣше изразенъ споменътъ за погребението на поручикъ Гешановъ. Да бжде вѣчна паметъта му и на падналитѣ съ него въ боя конници.

На това първо по рода си тържество присѣстваха надъ 6000 души. На гоститѣ бѣ устроенъ великолепенъ обѣдъ — бѣха поднесени, между другото, 49 печени агнета.

Писателятъ Ботьо Савовъ

за Добруджа

Презъ тия дни градоветѣ на Добруджа сж свѣтилища, гдето гори свещенния огънь на българския духъ. Въ Добричъ мѣстността Гаази Баба тази сутринъ е препълнена съ народъ. Повече отъ петнадесетъ хиляди души — мъже, жени и деца, облечени въ национални премѣни, празнуватъ празника на св. св. Кирилъ и Методий — празника на българщината. При аналоя пѣе черковниятъ хоръ. Около аналоя на поляната и по двата зелени хълма, насѣдали като въ стариненъ амфитеатъръ, петнадесетъ хиляди празнуващи зрители мълчатъ. Слушатъ. Свещеницитѣ пѣятъ. Единъ побѣлѣлъ мъжъ говори за „мистичнитѣ вълни, които приливатъ изъ сърдцето на България въ тоя великъ празникъ на България — празникъ на единението ни. Малки ученици декламиратъ стихове отъ наши поети и поетеси за българския езикъ, за Солунскитѣ братя. Слабитѣ имъ гласове затрепѣли отъ бликнали български копнежи, не нарушаватъ златната тишина на празника. Внезапно единъ радостенъ викъ се раздава. После втори. Десетки. Стоици. Хиляди радостни викове. Хиляди шапки се залюлватъ въ въздуха. Поздравляваха нѣкого. Обърнахъ се. Единъ германски влакъ минаваше по хълма. Отъ тамъ германскитѣ войници, които току що пристигаха отъ земята си, махаха съ бѣли кърпи — поздравляваха въ великия часъ българския народъ.

Азъ стояхъ съ снета шапка предъ този знакъ на любовта на двата народа, знакъ на другарство на животъ и смъртъ.

— Господи, — каза една бедна жена до мене — всѣка година на този день тукъ на то-

ва мѣсто плачемъ. Сега плачемъ отъ радостъ.

Свещенниятъ огънь пристигна.

П. П. Въ тишината на тия празници, когато предъ старанията и бленовѣтъ на нашитѣ поети, новоосвободенитѣ съзерцаваха свѣлитѣ пѣтица на нашия гений, нѣкой отдалечъ отъ вестникъ „Дума“ наведе викъ. Единъ викъ откъснатъ отъ хората и Бога, студень, безсърдеченъ, който внася недоумение въ правдуващитѣ: Нѣкой викаше безъ да може да вижда, безъ да може да чува, що става тукъ. Викъ на лошата мѣла. Този викъ азъ дешифрирахъ.

„Яворовъ не е поетъ на нощта. Не го подценявайте. Изъ рога на неговата муза се сипятъ

китки... Какви китки искашъ да берешъ въ печалнитѣ градини на най-трагичния ни поетъ, който цѣлъ животъ се бори за вътрешно и външно освобождение и а заробенъ и озлочественъ на Българския кръстопътъ.

Напраздно нѣкои деца тичатъ предъ свадбата, като мислятъ, че съ своитѣ викове водятъ свадбаритѣ. Българскитѣ народъ винаги е ималъ и ще има вѣрно чувство за своя предопредѣленъ пѣтъ. На насъ не остава нищо друго, освенъ да присѣденимъ синонитѣ си и усилия къмъ стимулитѣ на неговия гений. Защото днесъ нѣма друга по-голяма радостъ за насъ.

Ботьо Савовъ

Концертътъ на Царския воененъ симфониченъ оркестъръ въ гр. Добричъ

Вечерта на празника Кирилъ и Методий, въ салона на кино-театъръ Модеренъ, Царския воененъ симфониченъ оркестъръ, подъ диригентството на г. проф. Саша Поповъ, даде голѣмъ концертъ. Салонътъ се оказа тѣсенъ за многобройнитѣ слушатели. И последниятъ столъ бѣше заетъ. Радостта на гражданитѣ отъ Добричъ отъ първия голѣмъ празникъ на Кирила и Методия сякашъ се слѣ съ музикалното тържество, дадено отъ Царския симфониченъ оркестъръ.

Появата на сцената на оркестрантитѣ начело съ диригента, г. проф. Саша Поповъ, предизвика буря отъ ржкоплекания. Следъ стиличното изпълнение на

увертюрата Отвлѣчането отъ сарая, отъ Моцартъ, на сцената се яви кмета на Добричъ, г-нъ Ангелъ Черкезовъ, който, следъ като произнесе прочувствено слово за случая и приветствува гоститѣ съ добре дошли, поднесе на диригента, г. проф. Саша Поповъ, разкошенъ букетъ отъ живи цвѣта. Срѣдъ възторжени ржкоплекания концертътъ продължи своята програма. Всѣко изпълнение бѣ изпратено съ френетически ржкоплекания.

Многобройнитѣ слушатели отнесоха съ себе си впечатление отъ това първо музикално тържество въ Добруджа, които едва ли ще бждатъ забравени.

— ВѢСТИ —

— Благотворителното запасно подофицерско д-ство „Генералъ Кантарджиевъ“ — Добричъ, поканва членовѣтъ си, които смѣтатъ, че съгласно закона за Общия съюзъ на запасното войнство, иматъ право на оземляване, да се явятъ въ дружествената канцелария, за да бждатъ вписани въ надлежния списъкъ, който ще бже представенъ на съответното мѣсто.

— Добришката популярна банка съобщава на своитѣ стари членове да се явятъ въ банката най-късно до 31 май т. г. и си получатъ дѣловетѣ за внесениетѣ си капитали въ банката.

— Сборътъ на с. Иланлъкъ, който се устройва на Възнесение (Спасовденъ), се отлага за 27 септември т. г., за Кръстовденъ, деня, когато се е освободило селото.

— Комисарството на снабдяването — Добричъ, задължава всички готвачи въ всички ресторанти да готвятъ месо съ масло или съ свинска масъ, а не

както тѣ практикуватъ да готвятъ месо съ растителни масла. Нарушителитѣ ще бждатъ най-строго наказвани.

— Всички собственици на „ѣкакъвъ“ видъ превозни срдства неслужещи за нуждитѣ на земеделското стопанство като: автомобили за собствени нужди, моторни коли за отдаване подъ наемъ, автобуси за общи или частенъ превозъ и за превозъ на стоки, мотоциклети, моторетки, файтони, кабриолети и конски или волски коли, галботи и двуколки сж длъжни да се явятъ днесъ въ общината, финансовото отдѣление стая № 10, за да си изплатятъ следумитѣ се държавни и общински такси за притежаванитѣ отъ тѣхъ превозни срдства.

— На основание окръжното на Главното комисарство на снабдяването отъ 15 V т. г. всѣки стопанинъ, който иска калай за ремонтване на своя едъръ земеделски инвентаръ (вършачки и трактори) за да се снабди съ тактъвъ, е длъженъ

Колона на „Добруджански юнакъ“

До Юнакъ Председателя на д-ство „Добруджански юнакъ“
ДОБРИЧЪ
Ал. Опълченоевъ

Юнакъ Председателю,

Бидейки все още подъ прѣснитѣ впечатления отъ тѣй милото внимание, предметъ на което бѣхме всички юнаци дошли да изпълнимъ своя юнашки дългъ, бързамъ да Ви изкажа моитѣ и на цѣлия управителенъ съветъ на областта благодарности, за радушия приемъ и внимание съ които бѣхме обкржени презъ цѣлия день на нашето гостуване.

Изпълнявайки въ качеството си на Председателъ на Добруджанската Юнашка област, високата и голѣма мисия, съ която бѣхъ натоваренъ отъ съюзния управителенъ съветъ въ София азъ дойдохъ при Васъ ржководенъ отъ две нѣща:

— Да открия и възобнова сжществующото юнашко Д-во въ Добричъ и да влѣза въ контактъ съ хората, които сж си дали среща въ неговата бждща управа. Първото, съ Ваша помощъ изпълнихъ, като се постаряхъ, до колкото силитѣ ми позволяватъ, да представя въ по живи и красиви краски на сжлпата за всички ни юнашка организация. Дали съмъ успѣлъ въ това, оставамъ на вашата и на Вашитѣ съграждани преценка.

Второто, считамъ, че изпълнихъ още по блѣстящо, като лично за васъ Юнакъ Председателю и за всички юнаци, съ които бѣхъ въ контактъ, запада представи въ комисарството удостоверение отъ околийския агрономъ, въ което да бжде упоменато вида на машината и коя частъ отъ сжщата ще се ремонтира. Въ сжщото удостоверение да е посочено и количеството калай необходимо за ремонта на повреденитѣ части. Това количество не може да бжде, въ никой случай, повече отъ половинъ килограмъ за една вършачка съ двигателъ. Който не се яви въ срокъ отъ 10 деня отъ днесъ, загубва правото да се снабди съ калай.

— ОБЩО Занаятчийското Сдружение отъ гр. Добричъ извѣства на всички занаятчий отъ града и околията, че срокътъ за подаване на документитѣ за уреждане положението на занаятчийтъ отъ Добруджа, съгласно наредбата № 4900 отъ 5 IV. 1941 год. на Търговско Индустриалната Камара гр. Варна, попадащи въ точка 3 и 6, именно въ точка 8, попадатъ всички ония, които сж имали майсторски свидѣтелства и не сж ги дали на румънската държава за пресменяване и не сж ги получили или имъ сж били отнети, или загубени, а въ точка 3 попадатъ всички ония занаятчий които сж издържали изпитъ по румънския законъ за занаятчийтъ и не сж получили майсторски свидѣтелства, помолватъ се да побързатъ съ изпращането на съответнитѣ си документи до търговско индустриалната Камара гр. Варна чрезъ общинитѣ най-късно до 1 юний 1941 год., който е последниятъ срокъ за внасянето на тѣзи документи.

зихъ въ сърдцето си най-хубави и мили спомени.

Ставайки повторно изразителъ на нашата дружна и юнашка благодарностъ за всичко, което направихте около нашето посрещане и за онова което сте направили и ще направите за преуспѣването на възобновеното къмъ животъ юнашко дружество „Добруджански юнакъ“, отправямъ къмъ всички Ви нашата безгранична благодарностъ

Давайки по реаленъ изразъ на тази моя лична отплата за вниманието съ което бѣхъ обкржени отъ сграна на всички Ви, решихъ да направя на дружеството Ви единъ скромненъ и оригиналенъ подаръкъ идея, която не се съмнявамъ, че Вие добре ще прецените и продължите за въ бждеще.

Приложени къмъ настоящето си изпращамъ Ви 4 билета отъ Държавната лотария, които подарявамъ на Д-вото

Билетъ № 5664 отъ серия А, Билетъ № 0231 отъ серия Д, Билетъ № 8258 отъ серия Е, Билетъ № 3317 серия И.

Дано щастието се усмихне на новото дружество, та въ скоро време да догони своитѣ събратя и по срдства и по сжоржения.

Въ очакване да получа въ най-скоро време сведения за живота и дейността Ви изпращамъ Вамъ и на всички юнаци ни и юнаци, нашето дружно, сърдечно, юнашко,

ЗДРАВЕЙТЕ!

На Добруджанската юнашка област
Председателъ: Д-ръ Ас. Ганевъ

Членовѣтъ на новото д-ство „Добруджански юнакъ“, трогнати отъ хубавото, прочувствено писмо на председателя на Добруджанската юнашка област, г. д-ръ Асенъ Ганевъ, както и отъ жеста за подаренитѣ четири лотарийни билети, изкрено му благодарятъ и го увѣряватъ, че „Добруджански юнакъ“ въ чиито редове се числятъ истинскитѣ родолюбиви българи отъ свободна Добруджа, ще крепне, ще се развива и въ най-близко време ще докаже предъ всички своята вдъхновена дееспособностъ въ името на Царъ, родъ и родина.

А като изразъ на дълбока благодарностъ д-ство „Добруджански юнакъ“ моли своя председателъ да приеме като даръ едно годишно течение отъ в-къ „Добруджански гласъ“.

Предс. Ал. Опълченоевъ

Организиранитѣ български туристи сж първитѣ пионери на стопанския туризмъ у насъ, подкрепете тѣхъ и то дѣло!

„Българино, обходи и опознай родината, за да я обикнешъ!“

Алеко Константиновъ

ГРАЖДАНИ НА ДОБРИЧЪ

На 1 юний т. г. се открива десетдневния прочутъ изъ цѣлата страна ДОБРИШКИ ПАНАИРЪ

НЕ ПРОПУСКАЙТЕ НИТО ЕДИНЪ СЛУЧАЙ
ШИРОКО ДА ПРОАГИТИРАТЕ ПАНАИРА!

Ще се продаватъ гсѣкакви стоки, земеделско-стопански произведения и добитѣтъ

Търговци, уведомете познатитѣ ви търговци изъ вътрешността на страната!